

Czy wszyscy Chrześcijanie umrą?

Źle zrozumiany tekst odnowiony

Oto tajemnicę wam objawiam: wszyscy zaśniemy, ale nie wszyscy będziemy przemienieni w jednej chwili, w oka mgnieniu, na odgłos trąby ostatecznej – 1 Kor. 15:51-52, RVIC

Powyższy cytat dla wielu Chrześcijan może się wydawać dziwny, ponieważ jest zupełnie sprzeczny z większością tłumaczeń Pisma Świętego, począwszy od Biblii Króla Jakuba po dzień dzisiejszy. Jednakże brzmienie takie jest odzwierciedleniem zapisów, jakie znajdują się w dwóch trzecich z najlepszych greckich manuskryptów jakimi dysponujemy. Brzmienie powszechnie znane byłoby dziwne dla czytelników przekładów takich jak Armenian New Testament, Douay i innych, które tłumaczone były z łaciny (por. poniższą tabelę).

Nie możemy pozwolić, aby teologia uczyła apostoła, ale aby to apostoł uczył nas. A zatem naszym obowiązkiem jest właściwie zrozumieć ten zapis.

W religiach, które wierzą w duszę nieśmiertelną, łącznie z religiami pogańskimi, nie istnieje koncepcja snu w śmierci przez długi okres. A zatem nie ma żadnej różnicy między tymi, którzy umarli dawno temu, a tymi, którzy umarli pod koniec wieku. Jednakże ci, którzy wiedzą o tym, że dusze nie są nieśmiertelne i że gdy ludzie umierają to są naprawdę martwi, tacy rozumieją tę różnicę. Niektórzy „śpią” w śmierci dłużej, inni krócej. Ten właśnie aspekt chciał uwypuklić św. Paweł w tym liście do braci w Koryncie. Opisał go jako „tajemnicę”, znaną poświęconym, ale nie światu.

Następnie, apostoł wyjaśnił tę różnicę. Wszyscy wierni Chrześcijanie zasną w śmierci. Jednakże ci, którzy umrą pod koniec wieku zostaną przemieni „w jednej chwili”, „w oka mgnieniu”, po najkrótszym z możliwych okresie śmierci. Ta przemiana dokonana będzie nie tyle gdy zabrzmi trąba ostateczna, ale w czasie brzmienia tej trąby. Oznacza to, że trąba ostateczna będzie brzmieć przez pewien czas.

Ostatnia trąba

Apostoł Paweł zaczerpnął ten motyw z opisu siedmiodniowego oblężenia Jerycha, kiedy to siedmiu kapłanów z siedmioma trąbami podążało wraz z armią i okrążyło miasto jeden raz każdego dnia, za wyjątkiem ostatniego dnia, kiedy okrążyli miasto siedem razy. Jozue wstał wcześniej rano pierwszego dnia, a kapłani wzięli Arkę Przymierza. Symbolizuje to zmartwychwstanie Jezusa,

po którym w czasie dnia Pięćdziesiątnicy zesłany został duch święty, rozpoczęło wiek Ewangelii i Kościoła.

Zwróćmy uwagę na kolejność wydarzeń w opisie Joz. 6:15, 16:20. Gdy (1) „wstali wcześniej”, siedem razy okrążyli miasto w czasie ostatniego dnia, (2) trąbiąc, po czym zadęli w trąby raz jeszcze. Wówczas (3) Jozue kazał ludowi wydać okrzyk, co też uczynili (4). W wyniku tego, mur runął i Jozue zdobył miasto. Symbolizuje to upadek Babilonu w czasie „ostatniego dnia” Wieku Ewangelii. W ten sposób, siedmiodniowe oblężenie przez Jozuego pokazuje cały wiek Ewangelii (oraz wprowadzenie tysiącletniego królestwa Chrystusa).

Siedmiu kapłanów dmących w siedem trąb pokazuje nam siedmiu postaciów dmących w siedem trąb, o których mowa w Obj. 8-11, na przestrzeni całego Wieku Ewangelii. Siedem okrążeń Jerycha w czasie ostatniego dnia pokazuje nam to, że „ostatni dzień” podzielony jest na siedem ostatnich plag opisanych w Obj. 16.

Apostoł Paweł zinterpretował wydarzenia związane z Jerychem, jako typ w 1 Tes. 4:16, ale w odwrotnej kolejności. „Gdy sam Pan z (4) okrzykiem, a (3) głosem archanielskim i z (2) trąbą Bożą zstąpi z nieba, a (1) pomarli w Chrystusie powstaną najpierw” (BG). W ten sposób apostoł wraca do wątku przewodniego: „wstali wcześniej”, co wskazuje na zmartwychwstanie wiernych. Mamy przez to rozumieć, że skoro pierwszych sześć dni wskazuje na szereg okresów Wieku Ewangelii, które trwały wiele dziesięcioleci lub stuleci, tak też można się spodziewać, że „dzień ostateczny” również może trwać przynajmniej szereg dziesięcioleci.

Chociaż określenie „dni ostateczne” odnosi się do wielu okresów Wieku Ewangelii, to wyrażenie „dzień ostateczny” związany jest ze zmartwychwstaniem (Jan. 6:39, 40, 44, 45, 54; 11:24) oraz sądem (Jan. 12:48). „Dzień ostateczny”, „trąba ostateczna”, „żniwo” Wieku Ewangelii oraz „siedem ostatnich plag” odnoszą się do ostatniego okresu Kościoła na ziemi. To właśnie w czasie tego okresu, każdy z wiernych świętych kończący śmiercią swą ziemską pielgrzymkę będzie przemieniony „w jednej chwili, w oka mgnieniu”, w czasie ostatniej trąby – w czasie ostatnich siedmiu plag.

Każdy wierny musi umrzeć, aby stracić ziemskie ciało, powstałe z prochu ziemi, a następnie dostąpić zmartwychwstania w ciele niebieskim (1 Kor. 15:40-50). Wszyscy wierni mają otrzymać boską naturę, tak jak miało to miejsce w przypadku Pana Jezusa Chrystusa (Hebr. 1:1-3). W zależności od chwili śmierci takich wiernych, można podzielić na dwie grupy. Wierni, którzy umarli w czasie pierwszych sześciu

okresów Wieku Ewangelii mieli spać snem śmierci aż do chwili, gdy rozpoczął się siódmy okres. Ci jednak, którzy zasypiali w śmierci w czasie siódmego i ostatniego okresu, mają powstać „w oka mgnieniu”, po najkrótszym z możliwych okresie „snu”. Dlatego właśnie 14 rozdział Objawienia opisujący okres żniwa, mówi: „I usłyszałem głos z nieba mówiący: Napisz: Błogosławieni są odtąd umarli, którzy w Panu umierają. Zaprawdę, mówi Duch, odpoczną po pracach swoich; uczynki ich bowiem idą za nimi” (Obj. 14:13). Fakt, że ich uczynki idą za nimi wskazuje, że nie ma wiele czasu pomiędzy ich śmiercią, a zmartwychwstaniem. Innymi słowy: „w oka mgnieniu”.

Pozostały zapis 1 Kor. 15:52 powinien zatem być zrozumiany w następujący sposób: Albowiem zatrąbi [od początku dnia ostatecznego aż do skompletowania Kościoła], a umarli [z poprzednich okresów Wieku Ewangelii] wzbudzeni będą nieskazitelni [i podobnie jak ich Pan, niewidzialni dla ludzkości], a [odtąd] my [Kościół w ciele w czasie dnia ostatecznego, jeden po drugim] będziemy przemienieni z chwilą śmierci [z ludzkiej do boskiej natury].

Skąd zmiana słów?

Skąd bierze się zmiana słów z „wszyscy zaśniemy (...)” na „nie wszyscy zaśniemy (...)”? Jest to bardzo istotna, wrażliwa zmiana z punktu widzenia teologicznego. Bruce Metzger wyraził taki pogląd imieniem UBS GNT4 (United Bible Society Greek New Testament, Version Four, Zjednoczone Towarzystwo Biblijne Greckiego Nowego Testamentu, Wersja 4), że w istocie zmiana nastąpiła w drugim kierunku i że brzmienie Biblii Króla Jakuba jest pierwotnym: „Ponieważ Paweł i jego korespondencji umarli, wyrażenie to [nie wszyscy zaśniemy] zdawało się wymagać poprawy”.

Wydaje się jednak, że bardziej prawdopodobnym powodem dokonania tej zmiany była rosnąca popularność nauki o duszy nieśmiertelnej, która wydawała się być niezgodna z twierdzeniem „nie wszyscy będziemy przemienieni w jednej chwili, w oka mgnieniu, na [w czasie] odgłos trąby ostatecznej”. Jakościowe wsparcie źródłowe dla takiego brzmienia jest bardzo szerokie

pod względem geograficznym: Egipt, Armenia i (przez wnioskowanie) Włochy, zaś analogiczne wsparcie dla brzmienia znanego z Biblii Króla Jakuba znajdziemy tylko w Egipcie (wersje koptyjskie B, 81. W oznaczeniach tych „B” odnosi się do manuskryptu watykańskiego zwanego niekiedy „Vatican 1209”, pochodzącego z połowy IV wieku. Jest on podstawą tekstu Westcott and Hort Greek New Testament. Znał go również Erazm z Rotterdamu w roku 1533. Był on częścią łupów jakie Napoleon przywiózł do Paryża, do roku 1815, gdy jego wartość stała się powszechnie znana. Oznaczenie „81” odnosi się do manuskryptu minuskularnego z roku 1044 pochodzącego z Aleksandrii). Oznacza to, że zmiana dokonana została najprawdopodobniej w Aleksandrii, w Egipcie (skąd pochodzą najprawdopodobniej oba manuskrypty, B i 81), a następnie rozpowszechniona w basenie Morza Śródziemnego i w granicach Bizancjum, a stąd w pozostałych rejonach świata.

W dyskusji nad omawianym problemem ścierają się kryteria jakościowe z ilościowymi, jednakże należy opowiedzieć się za argumentami natury jakościowej. Znaczna ilość późnych kopii mniej wartościowego manuskryptu nie podnosi jego wartości jako takiej. Teologia i eschatologia nie powinny określać tekstu, ale raczej być determinowane przez ten tekst.

Czym jest ta tajemnica?

Tajemnica to wiedza znana tylko wąskiej grupie osób zainicjowanych, ale nikomu z zewnątrz. W Nowym Testamencie jest mowa o szeregu tajemnic: o królestwie Bożym, o tym, że poganie mają stać się częścią Ciała Chrystusa, o nawróceniu Izraela po skompletowaniu Ciała Chrystusowego, itp. (Marka 4:11, Rzym. 11:25, Efez. 3:3-6). Jednakże tajemnica w omawianym wersecie nie polega nawet na zmianie natury z ziemskiej (ludzkiej) na niebieską (boską), jak opisane to jest w 1 Kor. 15:40-50. Ta tajemnica polega na tym, że ci, którzy już zasnęli w Chrystusie, są wzbudzeni w czasie Jego powrotu, natomiast ci, którzy nadal będą w ciele po Jego powrocie, będą wzbudzeni jeden po drugim, w miarę jak będą umierać.

Parkinson James